

1874-09-22

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Ponte Tresa

Arkivplacering:
Mappe 11 nr. 09

DOKUMENTINDHOLD

Skriver om sit ophold og arbejde i Capri. Han skriver også at vejret er begyndt at blive hen ad efterår. Han fortæller om sin rejse blandt andet rejste til Sienna.

TRANSSKRIFTION

Ponte Fresca 22 Septbr 1874.

Kjære hr Skovgaard!

Mit Ophold paa Capri trak lidt længer ud end jeg havde bestemt, saa jeg først i Søndags kom hertil, naar jeg nu blot maatte faa lidt smukke Dage, men det har regnet siden jeg kom hertil, [overstreget: men] tidligere have dog altid [Regnen] faaet Ende, det bliver vel ogsaa godt denne Gang. Det var paa samme Tid jeg var her i 1871, da jeg malede Studiet med Baaden, men det lader rigtignok til at Efteraaret er rykket noget længer frem end sædvanligt, paa Rejsen fra Napoli standsede jeg i Albano for at se lidt paa Motivet til Aftenbilledet. jeg tegnede ogsaa lidt, nærmest Bygninger dertil, at blive der kunde intet nytte,

●2●

thi man har hugget saa forskrækkeligt, saa der er nu hverken ved Nemi søen eller ved Lago di Castello et eneste stort Træ tilbage, den smukke gamle Vej imellem Albano og Ariccia er nu ogsaa helt blottet for sine gamle Træer; jeg er nok imidlertid kommen bort fra hvad jeg vilde fortælle, nemlig Efteraarskarakteren, det var nemlig den Dag, 13 Septbr: saa graat, koldt og mørkt, [overstreget: saa] og [overstreget: da] de visne Blade faldt stærkt omkring mig, saa Nattens Kjørsel havde ført mig fra Capri's fulde Sommer til midt ind i Efteraaret. I Roma var jeg kun 1 Dag, saa rullede jeg igjen videre imod Nord til Siena, dels for at besøge Runeberg's, dels for at se den gamle Stad, med sine mange Paladser og sin berømte Domkirke. I begge Hensender

●3●

var Opholdet glædeligt, den lille Dreng som lige siden sin Fødsel har været sygelig og vrøvlet, saa Forældrene have været meget ængstlige, var nu ret rask og trivedes godt, saa nu vare baade han og hun [overstreget: og] ved godt Mod. Skulde de se noget til Bissens vil de maaske bringe denne Hilsen, det var den 18 Septb jeg forlod dem, da var alt vel. Omendskjønt jeg vel ikke bliver her længer end højst nødvendigt, saa har jeg dog slaet mine Studier op paa Væggene, og det ser virkelig næsten ud som om jeg havde faaet noget bestilt; især har jeg været Morgenmand, jeg har hele Sommeren været oppe før Solen; fra Capri tænker jeg da ogsaa svært paa et Motiv, stille Morgen imod Vest, hvad det bliver til maa

nu Tiden vise. Lidt Vinløsvæsen har jeg ogsaa

●4●

hvt fat paa, ellers har det været Pynten af Capri over imod Sorrento, malet i alle mulige og umulige Belysninger, liggende imellem før Solopgang og samme Nedgang. Jeg har slet Intet hørt om hvordan de havde det, men jeg haaber de har haft en god Sommer og helt forvundet deres Sygdom i Foraaret. Sidst i næste Maaned eller senest først i November haaber jeg at være i Rosenvænget, og gid jeg da maatte træffe Alt vel, de venligste Hilsener til dem, de unge Mennesker, Frøken Rønde fra deres med megen Højagtelse hengivne
Janus la Cour

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 11 Nr. 9

Ponte Tresa 22 Septbr 1874.

Fjære fr Skovgaard!

Mid Afsold gaa Capri trak lidt longer
ind end jeg havde bestemt, saa jeg først
i Søndags kom hertil, naar jeg nu blot
maatte faa lidt smukke Dage, men det
har regnet siden jeg kom hertil, ~~men~~
tidligere ~~hava~~ dog altid ^{Regnen} faaet Ende, det
bliver vel ogsaa godt denne Gang. Det
var ogsaa samme Tid jeg var her i 1871, da
jeg maaledes Studiet med Baden, men det
lader rigtig nok til at Efteraaret er rikket
noget longer frem end sodrauligt, ogsaa
Rejsen fra Napoli staaede jeg i Albano for
at se lidt ogsaa Motivet til Aftenbilledet.
Jeg tegnede ogsaa lidt, mest Begynder
Dertil, at blive det kunde luset nytte.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

thi man her kigget saa forstokkeligt, saa
saa der er min hærken ved Semi saer
ellers ved Lago di Castello et eneste stort
Taa tilbage, den smukke gamle Vej
imellem Albano og Ariccia er min ogsaa
helt blottet for sine gamle Træer; jeg er
nok imidlertid kommen bort fra hvad jeg vilde
fortælle, nemlig Efteraarskarakteren, det var
nemlig den Dag, 13 Septbr. saa godt, lidt
og mørkt, saa og de ni nye Blade faldt
stødt omkring mig, saa Natteens Kjørsel
havde ført mig fra Capri's fæle Sommer
til midt ind i Efteraaret. I Roma
var jeg kun 1 Dag, saa vilde jeg ogsaa
videre ind mod Nord til Siena, dels for at
besøge Rimborg's, dels for at se den
gamle Stad, med sine mange Palæer og
sin berømte Domkirke. I begge Hensender
var Opholdet glædeligt, den lille Drey som
lige siden sin Færelse har været sjælig og
vinklet, saa Forordene have været meget angst-
lige, var min velvask og tvivende gæst, saa
min vore kære hær og hær og med godt
Mod. Skulde de se noget til Pissrens
vil de maaske bringe denne Helser, det
var den 18 Septbr. jeg forlod den, da var Alt
vel. Omendkjendt jeg vel ikke bliver her længe
ud kjægt nødvendigt, saa har jeg dog slæbt
mine Hænder ogsaa Vaggen, og det ser
virkelig nok ud som om jeg havde fået
meget bestilt; især har jeg været Morgen-
mand, jeg har hele Sommeren ventet ogsaa
for Solen, fra Capri tænkte jeg da ogsaa
saar paa et Motiv, stille Morgen ind
Vest, hvad det bliver til saa min Tid
sine. Lidt Vinlovossen har jeg ogsaa

høvt fat paa, ellers har det været Tjufens
af Capri over imod Sorrento, malet i alle
muntlige og umuntlige Betjæmninger, liggende
imellem for Solopgang og samme Nedgang.
Jeg har slet intet hørt om hvordan de
har det, men jeg haaber de har hørt
en god Sommer og helt forvundet Deres
Ligdom i Foraaret. Lidst i neste Maa-
ned eller senest først i November haaber
jeg at være i Rosenvangen, og gid jeg da
maatte træffe Alt vel, de venligste
Hilsener til Dem, de unge Mennesker,
Frøken Rioude fra Deres med megen
Højagtelse hengivne
Louis la Cour